

PROGRAM

DRUŻYNY HARCERSKIEJ

NIEPRZETARTEGO SZLAKU

przy SOS-W w PIOTRKOWIE TRYBUNALSKIM

Nieprzetarty Szlak to kryptonim określający ruch drużyn harcerskich skupiających dzieci i młodzież niepełnosprawną intelektualnie. Główne zadanie Ruchu to wypracowanie specyfiki pracy harcerskiej dla poszczególnych upośledzeń, adaptowanie ogólnozwiązkowego programu dla potrzeb drużyny. Harcerze NS są pełnoprawnymi członkami Związku, noszą te same odznaki i mundury, zdobywają te same stopnie i sprawności, realizują ten sam program i zadania co harcerze działający w innych drużynach. ZHP zawsze w całej swojej historii integrował wszystkie dzieci.

Założenia i zadania wychowawcze w pracy harcerskiej są wielostronne. Drużyna harcerska jako grupa społeczna może być doskonałym terenem oddziaływań rewalidacyjnych, których nadrzędnym celem będzie przywrócenie jednostki społeczeństwu i ułatwienie znalezienia w nim właściwego dla siebie miejsca. Ze względu na swoją specyfikę drużyna harcerska NS w SOS-W stanowić będzie środowisko wychowawcze, które może wpływać na kształtowanie jednostki społecznie aktywnej, a więc takiej, która w swych działaniach pragnie i umie działać dla dobra ludzi i całego społeczeństwa. Harcerstwo da wychowankom i uczniom SOS-W możliwość należenia na równi z innymi rówieśnikami do tej samej organizacji, noszenia tych samych odznak, munduru, zdobywania takich samych stopni i sprawności, co w efekcie zniweluje poczucie niższości, inności i mniejszej wartości. Przy odpowiednim nakładzie pracy drużyna harcerska może przyczynić się w znacznym stopniu do rozwijania i realizacji potrzeb ważnych w pracy wychowawczej i ważnych dla każdego człowieka. Te najważniejsze potrzeby to:

- przynależność grupowa, która wpływa dodatnio na proces wychowawczy wtedy, gdy pod jej wpływem dziecko staje się członkiem grupy oddziałującej korzystnie na jego zachowanie, pobudza do nawiązywania kontaktów społecznych z określoną grupą, co manifestuje się zarówno w uczestnictwie w działalności tej grupy, jak również w upodabnianiu się do niej pod względem ubioru, wyglądu zewnętrznego, sposobu myślenia, systemu wartości, postaw i aspiracji. Z kolei przynależność do grupy rówieśniczej wymaga wykonywania zadań wynikających ze społecznej roli członka grupy, podporządkowania się obowiązującym w niej normom i zasadom postępowania. Sprzyja to rozwojowi zdyscyplinowania i umiejętności współdziałania z innymi,

- afiliacji (czyli związków uczuciowych) - wspólne podejmowanie zadań i ich realizacja sprzyja rozwijaniu życzliwości, pomocy innym, nawiązywaniu stosunków koleżeństwa i przyjaźni, a także solidarności grupowej,
- bezpieczeństwa, szczególnie ważna dla młodzieży niepełnosprawnej intelektualnie oraz fakt równości w grupie wobec Prawa Harcerskiego,
- znaczenia i prestiżu zaspokajają poprzez zdobywanie kolejnych stopni i sprawności harcerskich, odznak, plakietek, noszenie munduru, lilijki, krzyża harcerskiego - co równa się osiągnięciu przez harcerza określonego statutu społecznego, bo przecież osoby wstępujące do ZHP muszą wykazać się określonymi umiejętnościami i wiedzą - także ważne w drużynie NS,
- identyfikacji z bohaterem drużyny, ludźmi, z którymi drużyna współpracuje i utrzymuje ścisły związek,
- szacunku i indywidualizacji, czyli akceptacja wychowanka takim jakim jest, udzielanie mu pomocy i porad, wskazywanie zasad postępowania i zachowania w stosunku do innych kolegów i przełożonych w myśl Prawa Harcerskiego *Harcerz jest wiernym przyjacielem i niezawodnym kolegą*, a także przyczynianie się do jego indywidualnego rozwoju poprzez system stopni i sprawności harcerskich oraz udział w działaniach samorządowych,
- samodzielności, aktywności, rozwoju zainteresowań, poprzez udział w realizacji różnego rodzaju zadań, przedsięwzięć i pracy kół zainteresowań.

Brak zaspokojenia którejkolwiek z wymienionych potrzeb powoduje, u dziecka społecznie niedostosowanego, które ma na ogół trudności w nawiązywaniu prawidłowych kontaktów społecznych zarówno z rówieśnikami, jak i dorosłymi, wystąpienie poczucia izolacji i osamotnienia, powoduje zahamowanie aktywności społecznej, przejaw wrogich postaw oraz deprecjonowanie wartości aprobowanych przez grupę, która nie chciała uznać danej jednostki za swego członka.

Sumując można stwierdzić, że w harcerstwie proces rewalidacji oraz wychowawczo – opiekuńczy sprowadza się do następujących **celów**:

1. oddziaływania od wewnątrz grupy,
2. uruchamiania mechanizmów wpływu grupy na jednostkę i wywoływania określonych zjawisk grupowych i wzajemności oddziaływań,
3. uruchamiania mechanizmu pełnienia ról społecznych i świadomego udziału w dokonywanej pracy,
4. kierunkowania potrzeb oraz kształtowania nowych,
5. wrastanie w kulturę harcerstwa: tradycje, zwyczaje, symbole organizacyjne, przechodzenie przez wszystkie szczeble "kariery" harcerskiej.

Metody pracy:

1. dostosowanie programu pracy do wieku, możliwości i zainteresowań wychowanków;
2. wychowanie poprzez działalność społeczną przyczyniającą się do wszechstronnego rozwoju osobowości;
3. powiązanie programu działań rewalidacyjnych ze zdobywaniem sprawności i odznak;
4. nawiązywanie serdecznego kontaktu z ludźmi, kształtowanie pozytywnych emocji i uczuć,
5. wykorzystanie specyficznej obrzędowości harcerskiej do wpajania zasad samorządności i samowychowania,
6. tworzenie płaszczyzny integracji z najbliższym środowiskiem oraz wychowanie społeczeństwa do partnerskiego traktowania osób niepełnosprawnych.

Formy pracy harcerskiej:

1. Harcerskie znaki, zwyczaje, obrzędy i tajemnice,
2. Gawęda i jej formy wymienne,
3. Gry i ćwiczenia,
4. Piosenki i pąsy,

5. Teatr,
6. Zabawa tematyczna,
7. Zwiad,
8. Pożyteczne prace.

Drużyna Nieprzetartego Szlaku poprzez swoją działalność wspierać będzie statutowe cele i zadania Ośrodka oraz skutecznie przyczyniać się do procesu rewalidacji młodzieży niepełnosprawnej intelektualnie.

PLAN ZAMIERZEŃ

DRUŻYNY NIEPRZETARTEGO SZLAKU

przy SOS-W w PIOTRKOWIE TRYBUNALSKIM na rok 2010/2011

Plan roczny				
Temat		Formy	Odpowiedzialny	Uwagi
IX	1. Nabór do drużyny Spotkanie organizacyjne 2. Wstęp do harcerstwa Akcja „Krokus”	- pląsy - gawęda - zbiórka śmieci - sadzenie cebulek krokusów	Prowadzący drużynę	
X	1. Wspólne postanowienia 2. Święto Pieczonego Ziemniaka 3. Nasza miejscowość - najbliższa okolica Miejsca pamięci	- poznajemy zasady harcerza - praca z mapą - pomnik z masy papierowej - pląsy, ognisko	Prowadzący drużynę	
XI	1. Święta listopadowe: Dzień Zmarłych Obchody Święta Niepodległości 2. Święto pieczonego ziemniaka Andrzejki	- odwiedzamy groby Nieznanego Żołnierza - wieczornica - ognisko, pląsy - gawęda, wróżby, dyskoteka	Prowadzący drużynę	
XII	1. Dzień Górnika Mikołajki 2. Wigilia	- świeczkowisko - wykonujemy drobne upominki - wykonanie karmnika - wigilijny opłatek	Prowadzący drużynę	
I	1. Dzień Babci, Dzień Dziadka – Pomoc Starszym Bezpieczne i zdrowe ferie zimowe	- poznajemy sprawności harcerskie - gawęda - laurki dla dziadków - pląsy	Prowadzący drużynę	
II	1. Zadbajmy o naszych leśnych przyjaciół Pomoc zwierzętom ze schroniska	- gromadzimy zapasy dla leśnych przyjaciół oraz dla zwierząt ze schroniska	Prowadzący drużynę	

	2. Dzień Myśli Braterskiej	- gawęda - wspólne śpiewanie piosenek		
III	1. Pożegnanie zimy Pierwsze oznaki wiosny 2. Dzień Kobiet 3. Nasze hobby	- wyjście na łono przyrody - laurki dla wszystkich kobiet - symboliczne topienie Marzanny - gawęda	Prowadzący drużynę	
IV	1. Wielkanocne spotkanie 2. Zdrowy styl życia Wiosna wkoło 3. Dbamy o naszą Ziemię	- tradycje świąteczne - gawęda - turniej wiedzy - pląsy	Prowadzący drużynę	
V	1. Uchwalenie Konstytucji 3 maja Książka moim przyjacielem 2. Dzień Matki 3. Udział w Rajdzie Nocnym	- historia, tradycje, symbole - zbieramy książki do biblioteczki drużyny - wykonujemy upominki - przygotowania do rajdu	Prowadzący drużynę	
VI	1. Dzień Dziecka Piknik Rodzinny 2. Przed wakacjami	- gry i zabawy - pląsy i wspólne śpiewanie piosenek - gawęda	Prowadzący drużynę	